

[Søren Olesen.]

hæve skattefradragsretten; derved vil beregningen blive lettere, og en stigende indkomst vil ikke påvirkes så meget som nu, når man ikke har et stort fradrag fra året før og derfor bliver ramt særlig hårdt ved en indtægtsstigning. Den forrige regering opererede med udtrykket „ubegrænset skattepligt“. Det er man nu heldigvis gået bort fra; det lød jo også lidt skræmmende, men jeg vil alligevel advare imod at gøre spørgsmålet om skattefradragsretten til et hovedpunkt i den kommende valgkamp, for hvis man gør det, kan det kun være et udtryk for, at man ønsker at vildlede befolkningen og give den noget at diskutere, som ikke har så farlig meget reelt indhold.

Sagen er den, at selv om man har afskaffet udtrykket „ubegrænset skattepligt“ i loven, praktiseres det jo, idet man kan pålægge alle mulige andre skatter, forbrugs-skatter, som der naturligvis ikke er noget fradrag for. Det vil sige, at man ganske vist med fradragsretten har lagt et vist loft over beskatningen af indtægterne, men når man stadig kommer med nye skatter, som forhøjer leveomkostningerne for befolkningen, og pålægger den afgifter — en slags snigskatter — som betales over købmandens disk, og disse skatter kan pålægges ubegrænset, så bliver der meget lidt ved den rest, der bliver tilbage af skattefradragsretten på indtægtsskatter. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var jo også i dag inde på, at man i højere grad burde gå over til en beskatning af forbruget — det er det, man kredser om; og det vil altså sige, at man stadig ønsker at opretholde den ubegrænsede beskatning.

Det er i virkeligheden det, befolkningen er bange for, og det er derfor, man kan bilde den ind, at skattefradragsretten har så stor betydning. Jeg synes, man burde give den sande oplysning: at det ikke er skattefradragsretten, der er det afgørende. Det afgørende er, hvilke skatter og hvor store skatter man pålægger befolkningen. Derfor udtalte jeg også ved lovforslagenes behandling i fjor, at det er et spørgsmål, om vi ikke trænger meget mere til en udgiftsreform end til en skattereform; i hvert fald er det, som befolkningen har krav på, en garanti for, at man ikke ubegrænset beskatter den på andre måder og

derefter prøver at bilde den ind, at blot — som nu i dette tilfælde — halvdelen af skattefradragsretten bevares, så er befolkningen ikke udsat for nogen urimelig skatteplyndring. Det kan udmærket godt være tilfældet alligevel.

I hvert fald vil jeg mene, at overalt, hvor de to partier, venstre og de konservative, vil føre det nævnte synspunkt stærkt frem, er der grund til at påtale det og fremhæve, at en skat på forbruget virker endnu værre, for her er der ikke tale om noget som helst fradrag, og da en sådan skat vender den tunge ende nedad, kommer den til at virke endnu mere uretfærdigt. Vi mener, det er vigtigere at finde frem til en begrænsning af skatteudskrivningen på alle områder, så at befolkningen får sikkerhed for, at den kan beholde udbyttet af sit arbejde og ikke bliver beskattet urimeligt, hverken på den ene eller den anden måde. Kan man få en sådan garanti, har vi ikke noget imod at forhandle om skattefradragsrettens ophævelse, for i så fald er den skattefradragsret, vi har, ikke det afgørende for os.

Det andet spørgsmål, der i denne forbindelse drøftes meget, er kapitalvindings-skatten. Det pågældende afsnit er nu mærkeligt, idet det dels indeholder skattelettelser, dels kan komme til at betyde en forøget skat på visse områder. Det betyder skattelettelse i de tilfælde, hvor der er tale om en fortjeneste, som er opsamlet gennem en årrække, altså en arbejdsfortjeneste, der ikke er blevet beskattet, fordi den f. eks. er blevet investeret, men som når den af en eller anden grund fremkommer på én gang, efter de nuværende skatte-love beskattes hårdt.

Der er imidlertid andre tilfælde, hvor kapitalvindings-skatten vil betyde en ny og forøget skat, nemlig når der er tale om prisstigninger, når der er tale om konjunkturstigninger og om realisation af ejendomme. Jeg vil herom sige, at der er jo indtægter, som man kommer lettere til end andre, indtægter, som er en følge af pludselige konjunkturstigninger, der enten kan kapitaliseres eller også direkte indvindes, og der kan ikke indvindes noget imod, at den slags indtægter bliver beskattet. Men når de er så iøjnefaldende i øjeblikket, kommer det jo af pengeforringel